ותטמא הארץ ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם
אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם כי כל אשר
יעשה מכל התועבת האלה ונכרתו הנפשות העשת
מקרב עמם ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות
מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו
בהם אני יהוה אלהיכם
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל כל עדת בני
ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני
יהוה אלהיכם איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי
תשמרו אני יהוה אלהיכם אל תפנו אל האלילם
ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם
וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצנכם תזבחהו
ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי
באש ישרף ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול
הוא לא ירצה ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה
חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה ובקצרכם את
קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט
קצירך לא תלקט וכרמך לא תעולל ופרט כרמך
לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם
לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו
ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך
אני יהוה לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין
פעלת שכיר אתך עד בקר לא תקלל חרש ולפני
עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה לא
תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר
פני גדול בצדק תשפט עמיתך לא תלך רכיל בעמיך
לא תעמד על דם רעך אני יהוה לא תשנא את
אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא
עליו חטא לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת
לרעך כמוך אני יהוה את חקתי תשמרו בהמתך
לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים
שעטנז לא יעלה עליך ואיש כי ישכב את אשה
שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא
נפדתה או חפשה לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו
כי לא חפשה והביא את אשמו ליהוה אל פתח
אהל מועד איל אשם וכפר עליו הכהן באיל האשם
לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו
אשר חטא
וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם
ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים
לא יאכל ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קדש
הלולים ליהוה ובשנה החמישית תאכלו את פריו
להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם לא תאכלו
על הדם לא תנחשו ולא תעונו לא תקפו פאת
ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך ושרט לנפש

לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו
בכם אני יהוה אל תחלל את בתך להזנותה
ולא תזנה הארץ וזמה הארץ
שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה
אל תפנו אל האבת ואל הידעני אל תבקשו
לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם מפני שיבה
תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה
וכי יגור אתך גר בארצכם לא
תונו אתו כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר
אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ
מצרים אני יהוה אלהיכם לא תעשו עול
במשפט במדה במשקל ובמשורה מאזני
צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה
לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
מארץ מצרים ושמרתם את כל חקתי ואת
כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה
וידבר יהוה אל משה לאמר ואל בני ישראל
תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר
בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת
עם הארץ ירגמהו באבן ואני אתן את פני
באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו
נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל
את שם קדשי ואם העלם יעלימו עם הארץ
את עיניהם מן האיש ההוא בתתו מזרעו למלך
לבלתי המית אתו ושמתי אני את פני באיש
ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים
אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם והנפש
אשר תפנה אל האבת ואל הידעני לזנות
אחריהם ונתתי את פני בנפש ההוא והכרתי אתו
מקרב עמו ותתקדשתם והיתם קדשים כי אני
יהוה אלהיכם ושמרתם את חקתי ועשיתם
אתם אני יהוה מקדשכם כי איש איש אשר
יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו
קלל דמיו בו ואיש אשר ינאף את אשת איש
אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף
והנאפת ואיש אשר ישכב את אשת אביו
ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם
בם ואיש אשר ישכב את כלתו מות יומתו
שניהם תבל עשו דמיהם בם ואיש אשר
ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם
מות יומתו דמיהם בם ואיש אשר יקח את
אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אתו
ואתהן ולא תהיה זמה בתוכם ואיש אשר יתן
שכבתו בבהמה מות יומת ואת הבהמה תהרגו

ואשה אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה
והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם
בם ואיש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו
וראה את ערותה והיא תראה את ערותיו חסד
הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחותו גלה עונו
ישא ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את
ערותה את מקרה הערה והוא גלתה את מקור
דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם ערות אחות
אמך ואחות אביך לא תגלה כי את שארו הערה
עונם ישאו ואיש אשר ישכב את דדתו ערות
דדו גלה חטאם ישאו ערירים ימתו ואיש אשר
יקח את אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה
ערירים יהיו שמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי
ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני
מביא אתכם שמה לשבת בה ולא תלכו בחקת
הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה
עשו ואקץ בם ואמר לכם אתם תירשו את
אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת
חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם
מן העמים והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה
ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם
בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר
הבדלתי לכם לטמא והייתם לי קדשים כי קדוש
אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי
ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות
יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם בם
ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן
ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיו כי אם
לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו
ולאחיו ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר
לא היתה לאיש לה יטמא לא יטמא בעל בעמיו
להחלו לא יקרחה קרחה בראשם ופאת זקנם לא
יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת קדשים יהיו
לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי
יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש אשה
זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא
יקחו כי קדש הוא לאלהיו וקדשתו כי את לחם
אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני
יהוה מקדשכם ובת איש כהן כי תחל לזנות את
אביה היא מחללת באש תשרף והכהן
הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה
ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו לא
יפרע ובגדיו לא יפרם ועל כל נפשת מת לא יבא
לאביו ולאמו לא יטמא ומן המקדש לא יצא
ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת

אלהיו עליו אני יהוה והוא אשה בבתוליה יקח
אלמנה וגרושה וחללה זונה את אלה לא יקח כי אם
בתולה מעמיו יקח אשה ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני
יהוה מקדשו
וידבר יהוה אל משה
לאמר דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם
אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו כי
כל איש אשר בו מום לא יקרב איש עור או פסח או
חרם או שרוע או איש אשר יהיה בו שבר רגל או
שבר יד או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת
או מרוח אשר כל איש אשר בו מום מזרע אהרן
הכהן לא יגש להקריב את אשי יהוה מום בו את
לחם אלהיו לא יגש להקריב לחם אלהיו מקדשי
הקדשים ומן הקדשים יאכל אך אל הפרכת לא יבא
ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי
כי אני יהוה מקדשם וידבר משה אל אהרן ואל בניו
ואל כל בני ישראל
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל בניו
ונזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי
אשר הם מקדשים לי אני יהוה אמר אלהם לדרתיכם
כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר
יקדישו בני ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה
הנפש ההוא מלפני אני יהוה איש איש מזרע אהרן
והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר
והנגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת
זרע או איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו
או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו נפש אשר
תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי
אם רחץ בשרו במים ובא השמש וטהר ואחר יאכל
מן הקדשים כי לחמו הוא נבלה וטרפה לא יאכל
לטמאה בה אני יהוה ושמרו את משמרתי ולא ישאו
עליו חטא ומתו בו כי יחללהו אני יהוה מקדשם וכל
זר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש
וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו וילד ביתו
הם יאכלו בלחמו ובת כהן כי תהיה לאיש זר הוא
בתרומת הקדשים לא תאכל ובת כהן כי תהיה
אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה
כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו
ואיש כי יאכל קדש בשגגה וסף חמשיתו עליו
ונתן לכהן את הקדש ולא יחללו את קדשי בני
ישראל את אשר ירימו ליהוה והשיאו אותם עון
אשמה באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל
בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש
מבית ישראל ומן הגר בישראל אשר יקריב